

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 10419 af 20/06/2008 (Gældende)

Klage over at cisordinol depot er valgt som initialbehandling ved tvangsbehandling. Godkendt konkret på baggrund af mangeårigt kendskab til patienten på depotbehandling med cisordinol

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, j. nr. 0866511

Klage over at cisordinol depot er valgt som initialbehandling ved tvangsbehandling. Godkendt konkret på baggrund af mangeårigt kendskab til patienten på depotbehandling med cisordinol

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn tiltræder den afgørelse, der er truffet af Det Psykiatriske Patientklagenævn <****> den 31. oktober 2007 vedrørende beslutning om tvangsmedicinering af <****> den 12. september 2007 på psykiatrisk afdeling.

Hændelsesforløb

<****> er en 53-årig mand, der er kendt i psykiatrisk regi gennem 37 år, hvor han er kendt under diagnosen paranoid skizofreni.

<****> bor på et psykiatrisk bosted, hvor han har været i behandling med Cisordinol depot 200 mg 1 gang ugentligt indtil 11. juli 2007, hvor dosis blev ændret til Cisordinol depot 175 mg 1 gang ugentligt. Fra ultimo juli 2007 ophørte <****> med at tage medicinen, hvorefter han blev tiltagende psykotisk, vred og afvisende overfor personalet på bostedet.

Aktuelt blev <****> tvangsindlagt den 19. august 2007 på behandlingsindikation. Han fremstod ved indlæggelsen åbenlyst sindssyg og uden sygdomsindsigt. Han var verbalt aggressiv og bar solbriller i mørke. Ved indlæggelsen blev <****> bæltefikseret.

Den 20. august 2007 var <****> fortsat psykotisk og forpint og befandt sig i sin egen verden og lå med lukkede øjne. Han var verbalt aggressiv og uden sygdomsindsigt og fik indgivet beroligende medicin.

Fra den 21. august 2007 blev <****> løbende forsøgt motiveret for behandling med Cisordinol depot 200 mg 1 gang ugentligt, hvilket han afviste.

Under indlæggelsen var <****> psykotisk, kontaktafvisende og havde særdeles dårlig formel og emotionel kontakt med omverdenen idet han befandt sig i sin egen verden. Til tider sad han og grinede højlydt for sig selv. Han brugte ukvemsord overfor personalet og sparkede indimellem ud efter personalet, når de forsøgte at tale med ham.

Den 12. september 2007 blev der truffet beslutning om tvangsbehandling med injektion Cisordinol depot 200 mg 1 gang ugentligt, alternativt tablet Cisordinol 20 mg til 60 mg dagligt, subsidiært injektion Cisordinol 10 til 30 mg dagligt.

Klagen

<****> klagede over beslutningen om tvangsmedicinering til Det Psykiatriske Patientklagenævn <****>. Klagen blev tillagt opsættende virkning.

Det Psykiatriske Patientklagenævns afgørelse

Det Psykiatriske Patientklagenævn <****> godkendte ved afgørelse af 31. oktober 2007 beslutningen om tvangsmedicinering af <****>.

Afgørelse af anken

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn tiltræder afgørelsen af 31. oktober 2007 fra Det Psykiatriske Patientklagenævn <****> om tvangsmedicinering af <****> på psykiatrisk afdeling.

Begrundelse

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn finder efter en samlet vurdering, at <****> var sindssyg, og at det ville være uforsvarligt ikke at tvangsbehandle ham, da udsigten til hans helbredelse eller en betydelig og

afgørende bedring i tilstanden ellers ville blive væsentligt forringet. Nævnet har herved lagt vægt på, at <****> var psykotisk, uden sygdomsindsigt, havde hallucinationer og befandt sig i sin egen verden.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn finder endvidere, at tvangsbehandlingen opfyldte kravet om mindst indgribende foranstaltning. Sundhedsvæsenets Patientklagenævn har lagt vægt på, at <****> løbende gennem 22 dage blev forsøgt motiveret for frivillig behandling, før beslutning om tvangsmedicinering blev truffet.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at <****> tidligere gennem flere år havde modtaget Cisordinol depot med god effekt på tilstanden.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn finder endvidere, at tvangsbehandlingen opfyldte kravet om anvendelse af afprøvede lægemidler i sædvanlig dosering og med færrest mulige bivirkninger. Nævnet har herved lagt vægt på, at Cisordinol som depot, tablet og injektion er almindeligt anvendte og velafprøvede lægemidler ligesom de besluttede doseringer er almindelige.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn kan oplyse, at det følger af bekendtgørelse nr. 1404 af 14. december 2004, om tvangsbehandling, fiksering, tvangsprotokoller m.v. på psykiatriske afdelinger. § 5, at depotpræparater i videst muligt omfang bør undgås og ikke må være begyndelsesbehandling ved tvangsmedicinering af patienter, hvis reaktion på behandlingen, man ikke kender.

Videre kan Sundhedsvæsenets Patientklagenævn oplyse, at mindste middels princippet indebærer, at tvangsbehandling med injektion som udgangspunkt må betragtes som et mere indgribende middel end peroral behandling. Det er nævnets praksis, at behandling med depotmedicin som udgangspunkt anses for den mest indgribende behandlingsform, hvorfor der skal være særlige grunde til stede for at vælge denne behandlingsform.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn finder ud fra en konkret vurdering, at Cisordinol i depotform opfyldte kravet om mindst indgribende behandlingsform på det tidspunkt, hvor beslutningen om tvangsbehandling blev truffet. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at Cisordinol i depotform var <****>s vanlige medicin, som han havde fået gennem flere år, og at det var afdelingens erfaring gennem flere år, at det var den bedste løsning for <****>, da det var den medicin, han responderede hurtigst og bedst på. Nævnet har ligeledes lagt vægt på, at <****> i lange perioder under udskrivning har været i behandling med Cisordinol depot på Psykiatrisk Afdeling, da dette har været en måde at fastholde ham i behandling på.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn tiltræder på denne baggrund den afgørelse, der er truffet af Det Psykiatriske Patientklagenævn <****>.